Iz knjige "SVJEDOČANSTVO GLORI POLO"

....

"Ne vrijeđaj Ime Božje

Kada su mi iznosili predbacivanja glede druge zapovijedi, vidjela sam sasvim jasno, kako sam još kao dijete na žalostan način naučila da je laž izvrsno sredstvo da izbjegnem kaznama svoje majke, koje su nekad mogle biti veoma stroge i tvrde.

I tako sam ja započela hodati svojim putem u društvu s ocem laži, Sotonom. Tako je on postao moj suputnik. Postala sam velika lažljivica. I napredovala sam u tom„umijeću laži“. Postajala sam sve savršenija. I u mjeri, kako su moji grijesi postajali uvijek veći i teži, rasle su i moje laži i postajale su uvijek veće i bestidnije.

Htjela sam izgleda dokazati do kojeg majstorstva mogu narasti u toj disciplini laži. Laži su uvijek postajale teže i narasle su preko moje glave – na isti način kao i svi grijesi.

Vrhunac grijeha laži sam dosegnula također kada se radilo o Presvetom i o samom GOSPODINU. Zapazila sam da je moja majka imala veliko strahopoštovanje pred GOSPODINOM BOGOM. Za nju je Ime GOSPODNJE bilo nešto vrijedno poštovanja i veoma sveto. Tada mi je prošlo kroz glavu i promislila sam da je to najbolje oružje za mene. Tako imam nju (svoju majku) uvijek u svojoj ruci. I počela sam da bih dokazala svaku sitnicu i svaku svoju laž kleti se BOGOM.

Uzimala sam Ime BOŽJE lakomisleno i bez razloga u usta. Rekla bi na primjer svojoj majci:

„Majko, kunem ti se našim dragim KRISTOM…"; ili: „Majko, kunem ti se Imenom BOGA OCA, tvrdim ti to itd. itd…" i tako bih po lažima tako učinjenim uvjerljivima izbjegla pravo zasluženu

kaznu svoje majke.

Možete li si zamisliti da sam zbog svojih laži, za svoje male svinjarije, za tu gomilu blata, u čemu sam se tako često osjećala dobro kao svinja, zloupotrebljavala Presveto IME BOŽJE i NJEGA također time bacala u blato, jer sam i sama ležala do grla u tom blatu grijeha i u tom ljudskom talogu.

I pogledajte sada, moje drage sestre i braćo, ja sam po svojoj nesreći i po iskustvu smrti, o čemu ja ovdje upravo sada govorim, također naučila i iskusila na vlastitom tijelu da riječi i rečenice, koje izlaze iz naših usta, i koje mi često lakomisleno i nepromišljeno izgovaramo, ne budu jednostavno od vjetra raznesene i da tako reći nestale. Ne, one često ostaju stvarnost koja nas mnogo kasnije zahvati, kao što „BUMERANG“ najednom opet dolazi k nama, ili možda još bolje rečeno, na nas natrag pada.

Možda će vas proći hladni srsi kada vam ispričam slijedeće. Ne samo jednom, nego vrlo često, kada je moja majka bila čvrsta i nije htjela vjerovati, rekla sam joj veoma kratko:

„Majko, neka me udari munja, ako ti lažem. Govorim ti samo čistu istinu!“

I te riječi koje sam često opetovala pale su u zaborav i nitko nije više mislio na njih. Ali sada pogledajte, ja stojim pred vama jedino iz BOŽJEG milosrđa, jer me stvarno udarila munja; ona je praktično prošla kroz mene, praktično me je rascijepila u dva dijela i potpuno me spalila.

Tako su mi dakle pokazali u onostranosti, kako ja, koja sam se tako svečano prikazivala kao katolkinja, nikada nisam držala riječ, kako sam uvijek kršila riječ i kako sam uvijek zloupotrebljavala Presveto Ime našega GOSPODINA i BOGA svojim nepoštenim ponašanjem.

Bila sam dirnuta time kako je GOSPODIN podnosio sve te strašne i užasne slučajeve i kako se istovremeno sva stvorenja pred NJIM u znak izrazitog klanjanja i štovanja bacaju na zemlju. Vidjela sam Presvetu Djevicu Mariju, Majku Božju, pred nogama GOSPODINA u velikom štovanju i klanjanju. Ona je molila za mene i zaklinjala GA.

A ja, velika i zlobna grješnica, bila sam iz svojeg močvarnog blata s NJIM na Ti i ti. Ja, koja sam navodno bila tako dobra i uživala sam tako dobar glas, što sam ga kupila svojim manipulacijama.

I tako sam vidjela sebe kako sam se često usprotivila BOGU, kako sam na NJEGA bila ljuta, rugala MU se i također GA proklinjala. Za mene to nije bilo samo posramljujuće, nego nepodnošljivo i bolno, postati svjesna te svoje prošlosti i imati jasan pogled na to."

...